

Atayurt Destanı 4

— Mikail Dede · 15 Şubat 2026

BİZ DÖRT RÜZGÂR

Biz dört rüzgâr
bozkırın bağından kopan nefes,
kıyılara çarpan Karadeniz,
Akdeniz'de yelken,
yayda vınlayan okuz.
Göge bakar bengü taş,
damarlarında kazılı dün;
yarınla konuşur rüzgâr,
çağları taşıyan söz oluruz.
Steplerden geliyoruz
pusuların içinden yürüyerek,
töreyi özümüze yükleyip,
ışığımız gök, kavgamız sulh.
Gece mazluma ışık,
gündüz ateşe siper;
denizde kasırga,
türkülerde destan oluruz.
Namert için kırbaç,

dost için derviş;
engin mor dağları aşar,
çöllere ırmak olmaya varırız.
Oğuz'un hikâyesini
taşlara ve şehirlere yazar,
kırk çeriyle ayazı yarar,
duvarları aşarız.
Irmaklardan, göllerden,
Orhun'dan, Baykal'dan,
kutlu ormanların yurdundan
ataların izinden geliyoruz.
Surların gölgesinde
tunç gibi iz bırakır adımımız;
çağların eşiğinde
yeni bir kapı aralanır.

Zulme karşı yürürüz
zinciri kırmak için,
ateşi söndürmek,
köleye ufuk vermek için.
Tuğlar yükselir göğe,
otağlar kurulur zamanın ortasında;
dağlar aşılar, ırmaklar geçilir,
cihanın yönleri yurt olur.
Biz dört rüzgâr
ötelere değil yalnız,
gök kubbenin devrinden doğarız;
yıldızlar tanır adımızı.
Tengri'nin sessiz bakışında
kut iner yüreğe
kam davulunda çarpar nabzımız,
ateşle gök arasında yürürüz.
Biz alpertunga- kılıç yıldırım,
biz bilgehan- sözde duru su;
savaşta demir irade,
sulhta engin sükûn oluruz.
Zaferden sonra kılıç susar,
toprağa saplanır demir;
toy kurulur geceye,

barış ekmeği bölünür.
Göğün katlarında yankı,
yerin katlarında kök
atlarımız bulut sürer,
oklarımız yıldız yarar.
Çünkü dünya döner
iki kanatla:
biri kudret,
biri merhamet.
Ve biz
kuzeyde ayaz,
güneyde sıcak yel,
doğuda tan,
batıda akşam
Biz dört rüzgâr
buluttan, yağmurdan, borandan,
kartalın kanadından,
tayın soluğundan doğarız.
Bozkırda yurt,
dağlarda göç,
şehirde nefes,
cihanda iz oluruz.
Kut dualarında ad,
ozan dilinde türkü,
dombra telinde titreşen çağ
soy kökümüz derinlerde.
Nice göçten, nice destandan,
yakut renkli ufuklardan,
poyrazdan, zeybekten
yeniden doğa doğa geliriz.
Biz dört rüzgâr
dünyanın dört yönünde
esmeye değil yalnız
denge tutmaya geliriz.
Çünkü gök geniş oldukça
ne yalnız savaş için,
ne yalnız sükûn için eseriz;
kılıç ve merhamet
aynı yürekte yaşasın diye.

Biz dört rüzgâr
başlangıçtan beri yürür,
son ufka dek süreriz;
çağlar geçse de
adımız rüzgârda ebedî kalır...